

Ezber değil özel projeler!
Hayallerinizi inşa ediyoruz...

Bu özel yaşam alanında yerinizi alın!

0252 712 20 63 0554 503 26 63 dengeinsaatdatca denge inşaat emlak

Solucan

Kendini Dergi Sanan ON BEŞ GÜNLÜK Gazete

YIL : 1
SAYI : 21
FİYAT : 0,50
15.11.2021

ICONIC
construction & design

düşün think hayal et imagine uygula implement

İskele Mah. Balıkcıhisar Sk. No: 5/1 Datça
Iconicdatca 0532 281 92 04

**Kişinin
Definesi
Çocukluğu**

RENAS SOLİN'in
Yazısı Sayfa 7'de

Klinik Psikolog Dr. Kahraman Güler: “Ülkemizde anksiyete ve depresyon çok fazla arttı”

Pandeminin etkilerini ilerleyen zamanlarda daha net göreceğiz. Ülkemizde son yapılan çalışmalarda anksiyetenin ve depresyonun çok fazla arttığı gözlemlenmiştir. Bunların en büyük nedeni ekonomik nedenler, yönetenlerin halkı görmemesi, halkın ihtiyaçlarının karşılanmaması, ekonomik sorunların varlığı, insanların temel ve insani ihtiyaçlarının karşılanamıyor olması da yalnızlaşma yarattı. Psikolojik etmenlerin yanı sıra toplumsal koşulların, siyasi ve ekonomik koşulların çok kötü olması da ruh sağlığını etkileyen ve yadsınamayacak önemli faktörlerdendir.

Sidar BASUT'un Söyleşişi 3'te

BU SAYIDA

Özgür BASUT 2'de

Mustafa PUŞA 2'de

İdris KENÇ 3'te

Gamze AKGÜN 6'da

Değişsek mi?

Ayhan VAROL'un Yazısı Sayfa 4'te

Kış Sebzeleri

Dyt. Canan KAPLAN'ın Yazısı Sayfa 5'te

Zirve
İNŞAAT & EMLAK

*Bütün güzel şeyler
sınırsız hayallerin
ürünüdür...*

Datça Mahallesi İr Meydanı
Sokak No:7/25 Datça/Muğla
0542 263 08 63 - 0252 712 82 94
azizzirve@gmail.com
zirveinsaatdatca

OKYANUS
YAPI MARKET

İNŞAATINIZ İÇİN
A'dan Z'ye
aradığınız her şey!

MERKEZ: Datça Mah. Kazım Yılmaz Bulvarı
NO: 96/2 D blok Datça / Muğla
ŞUBE: A. Taner Kışlak Bulvarı No: 4/1
www.okyanusyapidek.com
0553 140 35 82
info@okyanusyapidek.com

CUBO
10 YILIN
MİLYONLARCA
EVİNE

**Kaliteli
ve
uygun
Çözümler**

BOYA
İçerisindeki boyalar, yüksek kaliteli
Çift Katlı Boya
Boyalar, Boya, Boya, Boya

NALBUR
İçerisindeki boyalar, yüksek kaliteli
Çift Katlı Boya
Boyalar, Boya, Boya, Boya

HIRDAVAT
İçerisindeki boyalar, yüksek kaliteli
Çift Katlı Boya
Boyalar, Boya, Boya, Boya

**SİHİ TESİSAT
MALZEMELERİ**

Devlet Halk ve İktidar - 4

Mustafa Pusa

Bir topluluğun hayati önemde maruz bırakıldığı üçlemeden biri olan "iktidar", aslında kısaca bir işi yapabilme gücü anlamına gelen arapça kökenli bir sözcük. Fakat kavram olarak karşımızda yönetme erki biçiminde hayat buluyor. İyi niyetle ifade ettiğimizde, devleti bir toplum sözleşmesi olarak tanımlasak da, devletin idamesi iktidara bağlıdır. Dolayısıyla iktidar, aslında baskı unsuru olan devletin yürütücü gücüdür. Bu da özünde baştan beri ifade ettiğim devletçiliği (zor aygıtı), fanatizmi getirir.

Önce halk vardır. Halk kendi yerine temsilciler seçer. Temsilciler kendi yerine delegeler, delegeler kendi yerine parti ve yönetici seçer. Yöneticiler de kendi yerine başkan veya lider seçerler. İşte tek kişilik mutlak iktidarlara karar mekanizması.

Bilinir ki zorbalığı, zorbalığı ve zulmü yaratanlar mazlumlardır. İzin verdiğin ölçüde özgürsündür. İzin verdiğin ölçüde ezilir, örselenir ve baskıya uğrarsın. İnsanlar en çok zararı başkalarının taktığı zincirlerden değil, kendilerinin yarattığı alışkanlıklardan görür. Alışkanlıklar, idolojiler veya inançlar insanları fanatizm tuzağına düşürür. Ve insanlık kirlenir.

Devlet ve devletteki iktidar ise bunu yapmaya meyilli hatta zaten öyle olmasını isteyen bir aygıttan başka bir şey değildir. Her iktidar kaçınılmaz olarak totalitarizme kayar çünkü, güçlü iktidarların hepsi despottur. Bu nedenle devlet denen baskı aygıtının işleyişinde kuvvetler ayrılığı, denetleme mekanizmaları zorunlu görülmüştür. Ancak balık baştan kokar atasözünde olduğu gibi siz ne yaparsanız yapın aygıt başka türlü işlemeyecektir. Ya bozulacak ya da aynı şekilde işlemeye devam edecektir. Çünkü kurulmuş her mekanizmanın bir işleyiş biçimi vardır ve o şekilde işler. Dolayısıyla bu mekanizmanın uygun şekilde işleyebilmesi için örgütlülüğüne/ kurumlarını da o şekilde kurar. İlginçtir ki tarihte zorbalara ya da iktidarda bulunan bütün kişilikler, hep de kendini topluma adanmış olduğunu söyleyen, insanlığa hizmet etmek için yemin etmiş kişilerden çıkmıştır. Yaratıcı yok ediş ilkesi bütün liderler veya yönetimler için kaçınılmaz olarak yasaladır. Nedir bu yaratıcı yok ediş? "Ülkemizin bekası için gerekirse hepimiz canımızı veririz." "... her yol mubahtır" hep "birimiz hepimiz için" olmuştur. Ama hiçbir zaman "hepimiz birimiz için" olmamıştır... Ne ilginç değil mi?

İktidarlar zaman zaman uyum çabalarına girerler. Bu da iktidarında bulunduğu devleti veya toplumu

yeniden gelişen şartlara karşı baskı için uygun hale sokma çabasıdır. Topluma bir biçimde kabul ettirilen bu çaba, devlet tarafından alınıp bir yapı bütünlüğünde hali hazırda bulunan veya gelecek olan iktidara yürütmesi için sunar.

Demokrasi özgürlükle eş anlama sahip değildir. Hatta aslında demokrasi egemenlere aittir.

Özgürlük özümsemiğinde aslında baskı unsuru olan devlet bütünüyle gereksiz hale gelecektir. Tam anlamıyla sahip olunan bir özgürlükler ortamında baskı altına alınabilecek bir güç yoksa zaten baskı gücü kendiliğinden boşa düşer. Dolayısıyla üzerlerindeki örgütlü baskı mekanizmasını hissetmeyen özgür toplum, kendi öz örgütlülüklerini oluşturabilecek duruma gelir ve bu kadar karmaşık olan bir devlet aygıtına gereksinim duyulmaz.

İşsel

Özgür BASUT

ozgurbasut@gazetesolucan.com

Farkındalık

Farkındalık ağır bir yük. Dünyada olup bitenlerin farkında olmak, haksızlıkları biliyor olmak ve bunları ortadan kaldıracak güce sahip olmamak ya da yetersiz kalmak veya olumsuz bir durumun değişebilir olmasını görmek, bilmek ama değişmediğine şahitlik etmek bu durumu daha bir ağırlaştırıyor. Ve bu kendisiyle birlikte mutsuzluğu da körüklüyor.

Umuttur yaşatan elbet; hep daha iyi olacağına dair umudu diri tutmak yaşanılır kılıyor hayatı sanırım. Ama umut dediğimiz de bir rezerve sahip ve zamanla tükenebilen bir rezerv bu sanki. Ne kadar güncellersen güncelle, direnirsen diren, besleyemeyince umudu, direnci kırılıyor, hayal kırıklığı egemen olur...

Farkındalık, genel olarak şöyle tanımlanıyor: "Bir canlının çevresinde gelişen olayları bilme, algılama ve duymasına becerisidir. 'Bir şeyin bilincinde olma' hali." Göreceli bir kavram olan farkındalık, iç organlara ait bir duyu olabilirken, duyu organları yoluyla alınan dış kaynaklı bir durumu da ifade edebilmektedir.

Bu alanda yapılan kimi çalışmalarda, iki geniş öz farkındalık kategorisi ortaya çıkıyor. İçsel öz farkındalık olarak adlandırılan kategori, kendi değerlerimizi, tutkularımızı, özlemlerimizi, çevremize uyumumuzu, tepkilerimizi (düşünceler, duygular, davranışlar, güçlü ve zayıf yönler dahil) ve başkaları üzerindeki etkimizi ne kadar net gördüğümüzü temsil ediyor. İçsel öz farkındalığın daha yüksek iş ve ilişki doyumu, kişisel ve sosyal kontrol ve mutluluk ile ilişkili olduğu sonucuna ulaşıyor ve bunun stres, depresyon gibi durumlarla negatif bir ilişki içinde olduğu kanaatine varılıyor. Diğer ise dışsal farkındalık. Dışımızda gelişen olaylara karşı olan farkındalık ve duyarlılığımızı kapsıyor. Her iki durumda genel olarak bilinçli olarak hayatlarımıza aldığımız yaşam biçimleri olarak da ifade edilebilir. Çünkü, insani değerleri önemseme, bunları ilkesel bir davranışa dönüştürme yaptığımız tercihler ve yaşamak istediğimiz hayatla doğru orantılıdır. Ve bundandır ki, birerimizi mutsuz eden, üzen bir durum, başkalarının umurunda bile olmaya biliyor.

Bu bilinçli farkındalık durumlarımız bize melankolik bir ruh hali armağan etmekle birlikte, doğru gibi görünen ama çoğu zaman yanlış olan olguları bulmaya da meyilli hale getiriyor bizi.

Bundandır ki, böyle insanlar çoğunlukla yalnız kalırlar; çünkü genelin bakıp ortaklaştığı bir olayı farklı görebilme becerisine sahiptir ve bunun fark edilmesi için mutsuzluğu pahasına çaba sarf eder...

Gelişen teknoloji ve etkili iletişim araçları sonucunda dünya küçüldü. İşin aslı fiziki varlıkları dışında sınırların pek bir anlamı kalmadı. Dünyanın bir ucunda yaşanan olumsuz bir durum kısa sürede bütün dünyayı etkisi altına alabiliyor. Corona virüsün yaşattıkları bunun somut bir örneğine dönüştü. Yani günümüz dünyası bananeçiliği anlamsız kılıyor. Zira siyasal, ekonomik her olumsuzluk nihayetinde gelip kapımıza dayanıyor. İşte bu noktada da bilinçli farkındalık daha bir anlam kazanıyor...

Bana dokunmayan yılan bin yaşasın demek, o yılanın bir gün gelip bizi de sokacağına açık bir davetiyedir artık. Bu nedenle farkındalığımızı yitirmeden, daha iyiye ve güzele olan inancı büyüterek, dönemsel yenilgilere, yalnızlıklara, yorgunluklara aldırmandan inançla çabalamayı sürdürmeli, başkasının yarasını kendi yaramız olarak görebilme yetisini yaygınlaştırmalıyız...

Farkındalık mutsuz ediyor gibi görünse de mutlu yarınların anahtarı da onda saklı aslında...

YAĞMUR İNŞAAT' EMLAK

KIZLAN'da

Doğallığı Korunarak Restore

Edilmiş 45m² Satılık Ev!

0546 290 56 04

İdris KENÇ

idriskenc@gmail.com

Bilgi, Sezgi, Farkındalık

Annelerimizin rahim kanalından geçip de bu dünyaya adım attığımızda, saf şuuruyla dünya hayatına merhaba dedik, nefes alıyor ve devam ediyoruz. Bildiklerimiz, depoladıklarımız unutturuluyor gelmeden önce. Sıfırdan başlıyoruz, sürekli hatırlama gayretinde. Kendimizi, özümüzün ihtiyacını hatırlama niyetiyle bebek hallerden ergenleşip, geliştiriyor ve büyütüyoruz. Tüm bu anlardan geçerken türlü türlü karşılaşmalar ve deneyimlerle şekillenip serpilip motifleniyoruz. Kendimize bir yol, sonradan fırlatıldığımız bu dünyaya imzamızı yaratmaya çabalıyoruz. Kolay mı, bence değil. İlmecek ilmecek işlenerek, binbir kök renk katılarak, nice tezgahlardan dokunarak eserleşiyoruz.

Varlığını bir Coleman'el dokuması halısına benzetirsek, öz varlık halının iplikleri ve ilmekleri, yaşam içinde elde ettiğimiz maddi ve manevi değerlerde halının motifleridir. Motifler halının kendisi değil, sūsu ve görüntüsüdürler. Halıyı oluşturan ise hem malzemesi hem de dokunuş kalitesidir. Malzemeyi değiştirmeye gücümüz yetmez çünkü bu yaradılıştadır. Fakat bu malzemenin dokuma tarzı hem bize hem de içerisinde bulunduğumuz çevreye ve kültüre aittir. Kapasitemiz işte bu malzeme ve dokumasıyla gelişir, serpilir. Yorumlama kapasitemiz bu koşullarda şekillenir.

Sıfırdan başladığımız bu hayatta herkesin olayları yorumlama kapasitesi farklıdır. Bu bakımdan herkesin anlama düzeyi de farklı olmaktadır. Tam olarak anlayabilmek için üç farklı düzeyde gelişmiş olmak gerekir.

Birincisi 'bilgi' düzeyidir. Anlayabilmek için öncelikle bilgi sahibi olmak gerekir. Okulda, ailede öğrendiklerimiz ve genel olarak hayatta dinleyerek, gezerek ve de okuyarak deneyimlediğimiz her şey bilgi sınıfına girer. Ne kadar çok deneyimlersek bilgimiz de o oranda çoğalır...

İkinci 'sezgi' düzeyidir. İç dünyası eğitim, kültür ve maneviyatla ne kadar çok beslenirse sezgisel güçte bir o kadar gelişir. Ve böylelikle insan sezgisel bir anlayışa varır. Sezebildiği için naïftir. İlmekleri zarafetle bezenir.

Üçüncüsü ise 'farkındalık' düzeyi sayesinde olur. Farkındalıkta hem akıl hem de duygu vardır. Bu tür anlayışta insan sadece gözlemci, dinleyici ve de seyirci kalmaz. Katılımcı da olur. Gerçek insan olmak için farkında olmak ve gerektiğinde çekimmeden olaylara müdahale eder; hayata dokunur...

Bu üç düzeyi gelişmiş bireylerin benlikleri olgunlaşır ve farkındalıkları gelişir. Farkında olan insan, kendini kontrol etmeyi başarabildiği için uygar insandır. Sosyal çevreye ve topluma olumlu katkıları olur. Uygar insan hem faydalı hem de paylaşımcıdır. Kısanmaz, şiddetten hoşlanmaz ve karşı cinse hep saygılıdır.

Nefes aldıkça, farkındalığımızı geliştirmek
ümidiyle...

Dünya ile bağınız kopmasın

UYDU - KAMERA - BİLGİSAYAR TAMİR ve SATIŞI

0545 901 47 17 - www.pielektronik48.com

Klinik Psikolog Dr. Kahraman Güler:

“Ülkemizde anksiyete ve depresyon çok fazla arttı”

Özellikle son 1 yılda hemen herkes “bir psikoloğa ihtiyacım var” diyor, fakat gitmekle ilgili kaygıları da var gibi. Siz nasıl bakıyorsunuz, insanlar terapiye ne zaman ihtiyaç duymalı?

Halen devam etmekte olan pandeminin etkisiyle insanlar yalnızlık, zaman zaman çaresizlik, kendilerine veya sevdiklerine bir şey olacağına dair korkular yaşıyorlar. Kimi zaman kendilerinde gözlemedikleri şeyler kimi zaman da evdeki ilişkisel zorluklar kişileri terapiye gitmeyi düşündüren etmenler haline geliyor. Bu korkuların nedenlerini zaman zaman tespit etseler de çoğu zaman anlamlandıramadıkları duygu ve düşüncelerle baş başa kalıyorlar. Terapiye gitme düşüncesi olsa da bu düşünce beraberinde anlatabilme ve anlaşılma dair kaygıları da beraberinde getiriyor. Bu çok anlaşılabilir bir kaygı. Bakıldığında zaman yabancı birine içsel dünyamızı açmak, duygularımızı paylaşmak, kendimizin aydınlatmaktan kaçındığımız karanlık noktalarımızı paylaşmak ve kendimizi birine anlatmak oldukça kaygı verici gözükebilir. Kişiler değişen dünya koşulları, teknolojilerin farklılaşması, insan ilişkilerinin değişmesi, kitle iletişim araçları, dünyada yaşanan pandemi, maddi sorunlar ve globalleşmeyle birlikte her zaman terapi ihtiyacı hissetmektedirler. Terapiye duyulan maddi gerekliliklerden dolayı insanlar iş hayatlarında, özel hayatlarında ve arkadaşlık ilişkilerinde zorluklar yaşamaya başladığında ve daha sonra bunlardan kaynaklı gerileme yaşadıklarında çaresizlik ve yetersizlik hissetmektedirler. Hissettikleri bu duygulara objektif bakabilecek başka bir göze ihtiyaç duyabiliyorlar. Bazen kendimize haksızlık yapıp olumsuz değerlendirmeler yapıyoruz. Bazen de başkalarına haksızlık yapıp hep kendimiz haklıymış gibi davranabiliyoruz. Bu tarz durumlarda mutlaka ruh sağlığı uzmanlarına başvurmak gerekiyor. Örneğin; Bir travma, yas ve kayıp gibi durumlarda halk arasında kırkı çıkmak olarak adlandırılan belirli bir süre vardır ve bu süre işe yaramadığında artık destek alınması gerekir. Pandemi döneminde oluşan en büyük sorun insanların yaşadığı sıkışmışlık hissi. Kişiler sosyal hayatlarında, iş hayatlarında ve özel hayatlarında maddi manevi engellerle karşılaşılıyorlar ve ek olarak kaybetme korkuları da tetiklendiği için yaşanan zorluklar fazlalaşmaya başlıyor. Bu yüzden bu tarz durumlarda kişiler kendilerini gözlemleyip psikoloğa giderlerse sorunlarına dair daha sağlıklı bir bakış açısı kazanabilirler.

Pandemi sürecinde uzun bir süre eve kapandık, bu süreçte insanlar yalnızlaştı ve bir anlamda kendine döndü. Bu süreci siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu süreç hepimiz için oldukça zorlayıcıydı. Zorunlu bir şekilde evlere kapandık, yarınımızı bile tahmin edemiyorduk ve alıştığımız planlı yaşantıdan uzaklaşmıştık. İşimizden, sevdiklerimizden kimimiz de ailemizden uzakta kaldı. Aslında yalnız kalmaya hiçbirimiz hazır değildik ve yalnızlık pek çok kişi için korkutucu olabilmekteydi. Bununla birlikte biraz mecburi de olsa yalnızlığa alışmaya çalıştık. Toplum ve sosyal bilimlerde bir olay yaşanıyorsa avantajlarının yanında dezavantajları da vardır. Aslında pandemi süreci eve kapanmak ya da kendimize dönmek zorunda kalmamızı, yaşamı sorgulamak, yaptığımız işleri sorgulamak, sistemi sorgulamak, sistem için ve kendimiz için ne kadar önemliyiz onu sorgulamak, insanları ne kadar tanıyoruz, kendi duygu ve düşüncelerimize ne kadar tanıklık ediyoruz? bunları görmemize ve ruhsal zorluklarla yüzleşmemize neden oldu. Yaşayamadığımız ve birlikte geçiremediğimiz zamanları ailemiz ve akrabalarımızla geçirmeye başladık bu da farklı şeylerin keşfedilmesine neden oldu. Bu bağlamda evet fiziksel bir yalnızlaşma yaşadık ama dijital koşulların varlığı, canlı yayınların yapılması ve kitle iletişim araçları bir şekilde insanların dış dünyayla iletişimde kalmasını sağladı ve yalnızlığı bir miktar azalttı. Ama pandeminin etkilerini ilerleyen zamanlarda daha net göreceğiz. Ülkemizde sorun yapılan çalışmalarda anksiyetenin ve depresyonun çok fazla arttığı gözlemlenmiştir. Bunların en büyük nedeni ekonomik nedenler, yönetenlerin halkı görmemesi, halkın ihtiyaçlarının karşılanmaması, ekonomik sorunların varlığı, insanların temel ve insani ihtiyaçlarının karşılanamıyor olması da yalnızlaşma yarattı. Psikolojik etmenlerin yanı sıra toplumsal koşulların, siyasi ve ekonomik koşulların çok kötü olması da ruh sağlığını etkileyen ve yadsınamavacak önemli faktörlerdendir.

Yine bu süreçle beraber yaşanan sosyolojik ve ekonomik değişim psikolojik olarak insanların hayatında ne tür değişimlere yol açtı?

İnsanlar eve kapanmadan dolayı içinde bulundukları sosyal havattan mecburi bir şekilde izole oldular. Sevdikleri insanlardan

uzakta kaldılar ve belirsizliğin içinde bir nevi eve hapsoldüler. Kültürümüzde sevdiğimiz insanları öpmek, sarılmak ve tokalaşmak oldukça yaygın bir durumken bir anda yanı başımızdaki insanları öpmekten, onlara doya doya sarılmaktan korkar hale geldik. Bu duruma hala daha alışabilmiş değiliz. Eve hapsoldüğümüz dönemde tek yaptığımız şey kat kat maske ve eldiven takıp alışverişe gitmekti. Marketlerde içler acısı bir durum söz konusuydu. İnsanlar ihtiyacından daha fazla alışveriş yaptı. Bir şekilde sanki kıtlık durumu söz konusuymuş gibi düşünmeden ve anlamsızca tüketim yapma ihtiyacı hissettiler. Bu durumlar sosyolojik açıdan büyük bir değişimi ifade etmektedir.

Ekonomik duruma gelirsek, pandeminin etkisiyle pek çok emekçi işinden oldu. Belli bir yaşam standardı olan çoğu kişi yaşam kalitesini düşürmek zorunda kaldı. Marketlerdeki fiyatları göz önünde bulundurursak, aslında birçok kişi evine temel olarak girmesi gereken gıda ve temizlik ürününden kendisini ve ailesini mahrum bırakmak zorunda kaldı. Maalesef ki para pek çok kapıyı açabildiği gibi paranın eksikliği de pek çok kapıyı insanların suratına çarpabiliyor. Kişilerin içinde olduğu bu ekonomik kriz sebebiyle ruhsal olarak kötü bir dönem yaşayabiliyorlar. Yetersizlik hissi beraberinde aşırı kaygıya sebep olabiliyor. Haber manşetlerine baktığımızda evine ekmek götüremediği için intihar eden insanlara rastlayabiliyoruz. Bu tür olaylar da ekonomik krizin beraberinde getirdiği aşırı kaygının bir sonucunu temsil ediyor aslında.

Uzaktan eğitimle birlikte çocuklar yüz yüze eğitime geçişte oldukça zorlandılar. Bu noktada anne babalara önerileriniz nelerdir?

Pandemi dönemi en çok da çocukları ve öğrenim hayatlarını etkiledi. Ailelerin bu konuda çocuklarına destek olmaları ve bu uyum sürecinde yanlarında olduklarını hissettirmeleri önemli bir etkenidir. Çocuklarının yaşadıkları sorunlara karşı daha sabırlı yaklaşmaları ve anlayışlı olmaları gerekmektedir. Pandemi dönemi dolayısıyla yetişkinlerin birçok problem yaşadığı bu dönemde çocukların da birçok problem yaşayabileceğinin farkında olunmalıdır. Çocukların hissettiği duygu, düşünce ve istekleri onlara yansıtma ve yeniden başlayan okul sürecinde çocukların yaşadıkları sorunlara dair çözüm önerileri hep birlikte bulunmalıdır. Aile çocuğunun okula uyum sürecindeki sorunları çözerken çok zorlanıyorsa ruh sağlığı uzmanlarından yardım alınmalıdır.

Söyleşi: Sidar BASUT

Değişsek mi?

Ayhan VAROL | aragondovme

Kendimize uygulayabileceğimiz en büyük şiddet otoriteler tarafından üzerimize giydirilmiş “değişmez değerler giysisi”ni giymiş olmamızdır. Tersini düşünmeye çalışmak ve bunu eyleme dönüştürmek cesaret ve direniş haline girmektir. Yaşadığımız onca hayal kırıklığına rağmen değişmeyi, değiştirmeyi göze alamayıp sessizce aynı gemide yol almak aslında sinmiş olduğumuzun açık bir resmidir. Ya görmek istemiyoruz ya da gerçekten görmüyoruz. Sabitlenmiş bir kitle yaratıp, hiç hareket ettirmeden, kımıldatmadan sultalarını sürdürmek isteyen bir grüruhun hezeyanlarından yansıyan bir filmi oynuyoruz sanki.

“Hiçbirşey sabit olmadığından, sonsuza dek sabit değildir”, “içinde yaşadığımız dünyayı biz yarattık ve onu yeniden yaratmak ve şekillendirmek zorundayız” diyen James A. Baldwin bu önerisinde aslında bütün dünyanın değişebileceği, değiştirilebileceğine ısrarlı bir vurgu yapıyordu. (Bu arada James A. Baldwin’i okumanızı öneririm.)

Dünyanın, eklentili olarak da Türkiye’nin tarihinde lekeler görüntüleniyor. Geleceğe ilişkin öngörüler,

tahminler, olasılıklar embriyo halinde değil. Aslında apaçık ortada. Fakat hergün ortaya koyduğumuz eylemlerimizle bu geleceği sadece daha fazla perçinliyoruz. Acı olan bu. James A. Baldwin yine güzel demiş. **“Gelecek cennet gibi bir şey; herkes onu göklere çıkarıyor ama kimse oraya şimdi gitmek istemiyor.”** Bu söz aslında nasıl bir yalanı ve çıkarıcılığı açığa çıkarıyor farkına varabilecek miyiz?

Dünyanın şimdiye kadar geldiği evrimin küçük bir prototipidir aslında Türkiye. ‘Daha fazla para’ için ‘Altına Hücum’da 100 bine yakın insan yok edildi, hidrolik madencilik yüzünden de doğa ciddi anlamda tahrip edildi. Amerikanın keşfinde, yine koca koca topraklar, kürkleri, kısacası yine ‘daha fazla para’ için, oranın yerlileri, Kızılderili diye bildiğimiz halklar şimdi soyu tükenen canlılardan farksızlar. Türkiye’de HES ler, betonlaşma, koca koca yapılar için çıkartılan yangınlar aslında birşeylerin sinyali, habercisi değil mi? Kendimizi içinde bulduğumuz dünyadan sorumluyuz, çünkü onu değiştirebilecek tek duyarlı güç biziz. Neden mi? bulunduğumuz yeri sevmemizden.

İnsanlar aslında sevdikleri yeri güzelleştiren varlıklardır. Bu her yerde böyle midir, galiba değil. Türkiye’de son 20 yılda neleri güzelleştirdik. 12 bin yıllık şehirleri ve tarihi sular altında bıraktık, baraj diye. 5 bin 806 kişi intihar nedeniyle yaşamını yitirdi, geçim sıkıntısından. 40 milyon 644 bin hektarlık tarım arazimizin, 15 milyon 532 bin hektarlık alanı yok edildi oteller, saraylar yapılsın diye. Otoyollar, hastane ve havalanları için yaklaşık, 10 milyona yakın ağaç katledildi. Yaşama ilişkin kısıtlamalara, değinmiyorum bile.

“Özgürlük, kimseye verilebilecek bir şey değildir. Özgürlük, insanların aldığı bir şeydir ve insanlar olmak istedikleri kadar özgürdür.” (J.B)

En başa dönersek, bu giysiyi giymeyi kabul edip, kendimize şiddet uygulamaktan vazgeçme zamanımız gelmiş olsa iyi olur. Yoksa hepimiz bandın bir ucuna tutunup, gitmemizi buyurdukları yere doğru uyurgezer vaziyette yaylana yaylana yol alırız.

“Yüzleştığımız her şeyi değiştiremeyiz ama yüzleşemediğimiz sürece hiçbir şeyi değiştiremeyiz.” (J.B)

KIZLAN’DA ATÖLYELER BAŞLIYOR

**HERKES İÇİN
UKÜLELE
ATÖLYESİ**

**ENSTRÜMAN ÇALMAYA
“KÜÇÜK”TEN BAŞLAYIN :)**

**birlikte
atölyeler**

ATÖLYELER ÜCRETSİZDİR
Detaylı bilgi için:
0533 614 86 51

Kış Sebzeleri

Dyt. Canan KAPLAN

Kasım ayı da geldiğine göre kış yavaştan hissettiriyor kendini. Kış ayı ile birlikte soğuyan havalar, buna bağlı kapalı alanlarda geçirilen sürenin artması, su ihtiyacının azaldığının düşünülmesine bağlı su alımının çok fazla kısıtlanmasıyla başta soğuk algınlıkları, grip, ateşli rahatsızlıklar ve tabi corona kapıda hazır ve nazır bekliyorlar. Bunlardan korunmak için en önemli olan şey, her zaman dediğimiz gibi mevsime ve ürünlerine göre beslenmek. Çünkü mevsiminde yenen sebzeler güneşten ve topraktan alması gereken vitamin ve mineralleri çok daha rahat bir biçimde alırlar. Bu şekilde beslenerek tüketilen besinlerden maksimum fayda sağlayabiliriz.

Aslında doğa da zamana ve ihtiyaçlara göre ürünler veriyor bizlere. Mesela yazın su ihtiyacımız fazladır, bu sebeple daha sulu meyveler ve sebzeler vardır. Kışın ise bağışıklık düşmeye meyillidir bu nedenle su miktarı daha az, bağışıklık dostu başta C vitamini içeren vitamin, mineral oranı daha yüksek meyveler ve sebzeler vardır, özellikle de kök formunda olanlar.

Hal böyle iken genellikle kış meyveleri sevilir ve fazlasıyla tüketilir. Ama durum kış sebzeleri yani şalgam, havuç, brokoli, karnabahar, pırasa, ıspanak, brüksel lahanası, karalahana, lahanası (beyaz, kırmızı), bal kabağı, yer elması, turp (kırmızı, siyah, beyaz), pancar, kereviz için çokta öyle değil gibi sanki. Kimi kokusundan rahatsız olduğu için, kimi damak tadına uymadığı için, kimi ise aynı sebze ile hep aynı tarifleri yaptığı ve sıkıldığı için çokta sevmez ve sofralarında bu sebzelere sık sık yer vermez. Aslında bu bana elinin altındaki hazineyi kullanmamak gibi gelir.

Mevsiminde beslenmeyi felsefe edinerek gelin hep birlikte kış sebzelerine sofralarımızda daha sık yer verelim. Bunun için sizlere birkaç önerim olacak;

- Brokoli ile brokoli köftesi, graten, çeşitli salatalar, çorbası,

cacığı yapılabilir.

- Pırasa ile mücver, omlet, sebzeli kek, çorbası, salatası yapılabilir.
- Bal kabağı ile tatlısı, çorbası, marmelatı yapılabilir.
- Karnabahar ile graten, salata, kısır, sulu tencere yemeği, turşusu yapılabilir.
- Lahana ile dolma, sarma, turşu, çorba, salata, atıştırmalık yapılabilir.
- Yer elması ile çok farklı salatalar, turşular yapılabilir.
- Pancar ile salatalar, turşular, mezeler, smoothieler, cipsler yapılabilir.
- Ispanak ile çeşitli omletler, kişler, börekler, çorbalar, tencere yemekleri, çiğ salatalar, smoothieler yapılabilir.
- Turp ile salatalar, mezeler, cipsler, atıştırmalıklar yapılabilir.
- Kereviz ile yoğurtlu mezeler, farklı salatalar, baharatlı cipsler, sulu tencere yemekleri yapılabilir.

Bunları yaparken dikkat edilmesi gerekenleri bilmekte de fayda var; kış mevsimindeki sebzeleri bol miktarda ve taze olarak, çiğ ya da az pişmiş şekilde tüketmek çok sağlıklıdır. Yapraklı sebzeler çiğ ya da az su ile buharlı tencere veya toprak güveçlerde zeytinyağı ile birlikte kısa süreli pişirilerek tüketilmelidir. Brokoli ve lahanası gibi sebzeler uzun süre pişirilirse tadı bozulabilir. Köklü sebzeler ise yapraklı sebzelerin aksine çok iyi pişirilmelidir; yoksa hazımsızlık yapabilir. Havuç gibi sebzeleri vitaminlerinin kaybolmaması için kalın doğramak gerekir. Kükürt içeren ve antikanserojen etki gösteren kokulu sebzeleri (brokoli, karnabahar, brüksel lahanası, soğan, sarımsak, şalgam gibi) bolca tüketmek gerekir.

Bu bilgiler ışığında sofranızda daha çok kış sebzelerinin olduğu, bereketli ve sıcak bir kış geçirmeniz dileğimle...

Mavi Akım
ELEKTRİK

*Elektriği bilinçli harcayalım ki,
yarınlar KARANLIK olmasın!*

- ⚡ ELEKTRİK-ELEKTRONİK
- ⚡ HER TÜRLÜ PLAN-PROJE
- ⚡ PANO MONTAJI ve BAKIMI
- ⚡ AYDINLATMA SİSTEMLERİ
- ⚡ ELEKTRİK TESİSATI
- ⚡ GÜNEŞ ENERJİSİ
- ⚡ SİSTEMLERİ
- ⚡ ELEKTRİK ARIZALARI
- ⚡ DEKORASYON
- ⚡ AVİZE MONTAJI

24/7
Profesyonel
ekibimiz ile
hizmetinizdeyiz!

Fırat YILMAZ
0544 946 17 41

Ferhat YILMAZ
0541 690 11 18

*Yaşam alanınıza hijyen
ve kalite katar...*

**Yağmur
Mermer**

0507 921 02 04

DADYA İNŞAAT
Nesri TUNA

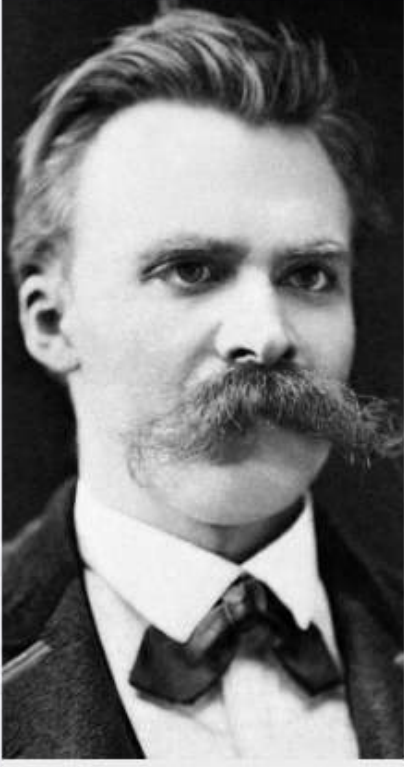
*Kalite ve zarafetin
buluştuğu adres!*

İskele Mah. Ahmet Taner Kışlalı Cad. No: 28/B Datça/Muğla
☎ (0252) 712 01 92 📞 (0552) 502 66 04 📱 dadyainsaat

**YURTBAY
SERAMİK**
DATÇA BAYİSİ

Düşüncelerden
süzülenler

Friedrich Nietzsche

İnsan ağaca benzer. Ne kadar
yükseğe ve aydınlığa çıkmak
isterse, o kadar kök salar yere,
aşağılara, karanlığa,
derinlere, kötülüğe.

Gerçekten kül olmadan
kendinizi nasıl yenileyebilirsiniz
İnançlar hakikat düşmanları
olarak, yalanlardan
daha tehlikelidir.

Hoşlanmadığımız bir düşünceyi
öne sürdüğümüz zaman bir düşünürü
daha sert eleştiririz. Oysa, bizi
pohpohladığında onu daha sert
eleştirmek uygun olacaktır.

Sahip olunması zorunlu tek
şey var: Ya yaradılıştan ince
bir ruhtur bu, ya da bilim ve
sanatlar tarafından
inceltilmiş bir ruh...

Tüm idealistler, hizmet ettikleri
davaların her şeyden önce
dünyanın tüm öteki davalarından
üstün olduğunu düşünürler. Kendi
davalarının biraz olsun başarılı
olması için, bu davanın tüm öteki
insan girişimlerine gerekli olan
aynı pis kokulu gübreyle açıkça
ihtiyacı olduğuna inanmak da
istememezler.

Bir kez yürünmüş bir yola
düşenlerin sayısı çoktur, hedefe
ulaşan az.

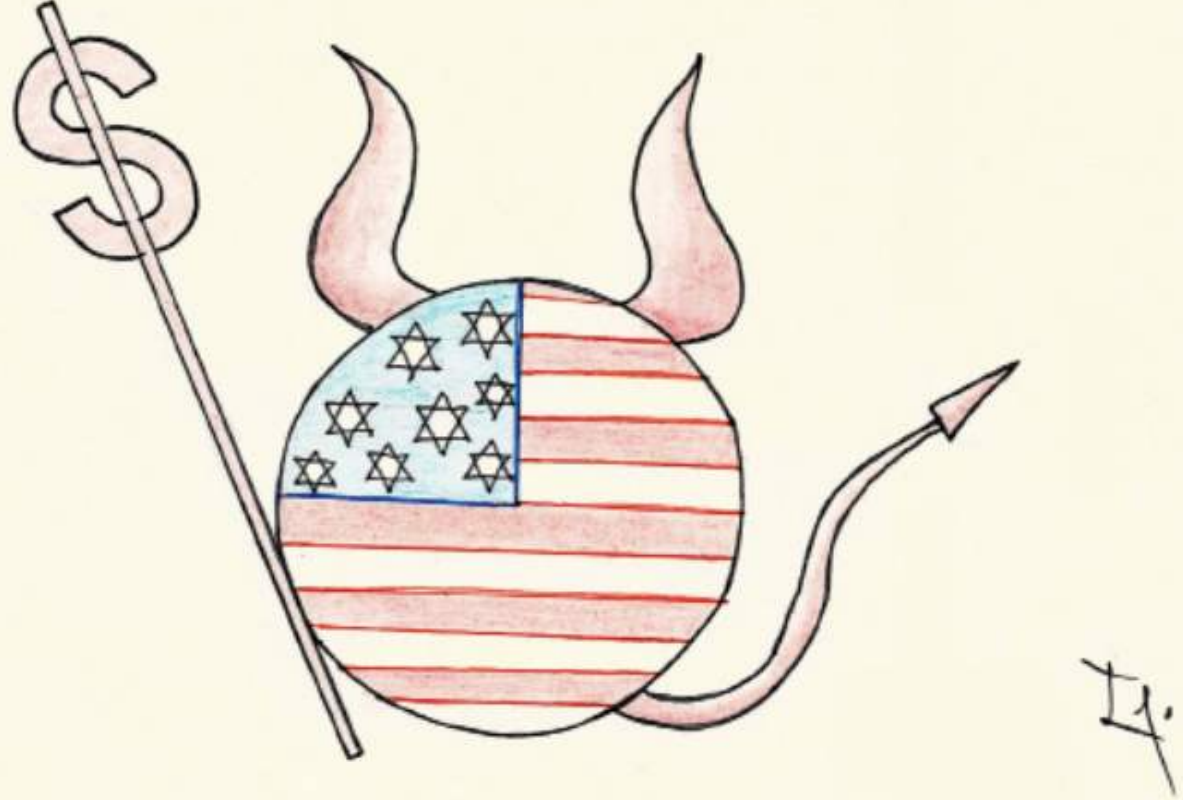
Küçük küçük bağışlarla büyük
mutluluklar kazanmak büyüklüğün
bir ayrıcalığıdır.

Bunları biliyor muydunuz?

Hantal görüntüleri tam bir
aldatmaca. Zira yetişkin bir ayı at
kadar hızlı koşabiliyor.

Atlar tarih boyunca dayanıklılıklarıyla insanoğluna hizmet
etmiştir. Tarımdan ulaşıma bir çok alanda kullanılmışlardır.
Öyle güçlü ve dayanıklılar ki, 1 ay kadar ayakta kalabilirler.

NAR TİCARET

Arif KIRKAN

Bildiğinizden şaşmayın!

Dün olduğu gibi bugün ve
yarınlarda da eviniz,
işiniz, inşaatınız için
uygun ve güvenilir adres...

Reşadiye Mah. Knidos Yolu
0532 157 83 31 - 0535 208 34 08

İçişleri Bakanlığı: "Telefonda kendisini polis, asker, savcı olarak tanıtır, ADINIZ FETÖ/PDY vb.
TERÖR ÖRGÜTÜ SORUŞTURMASINA KARIŞTI diyerek para ve altın isteyenlere inanmayın."

Kişinin Definesi Çocukluğu

Renas SOLİN

Bir süre önce oğluma "Define Adası"nı okumaya karar verdim. Çocukken kitabı çok sevdiğim için sabırsızlıkla bekliyordum. Okuduğumda ondan biraz daha yaşlıydım - belki onüç ya da ondört.

Oğlumun kitabı ilk kez deneyimlemesi beni ne kadar heyecanlandırıyorsa, benim de onu tekrardan okuyacağımdan heyecanlıydım. Çocukluğumdan hatırladığım bir kitabı yeniden okumak, sanki sayfalarını ilk açtığımda olduğum küçük çocuk hâlâ onların içinde olabilmemiş gibi, o yılları yeniden gözden geçirme ihtimalini doğurdu. Sayfaları çevirdikçe, bilinçaltımın derinliklerinden çocukluk anılarının gömülü büyük bir zenginliğinin ortaya çıkacağı bir sürü hikaye hayal ettim.

Bunun yerine ne mi oldu, hiçbir şey olmadı. Kesinlikle hiçbir şey. Kitaptan aklımda kalan tek şeyin bir tür hazine arayışı kalmıştı.

Buna şaşırdım, hatta biraz tedirgin oldum. Yakın zamana kadar, çocukluğumdan en çok hangi kitapları hatırladığımı sorsaydınız, "Define Adası" kesinlikle aralarında olurdu. Ama hatırladığım şey, gerçek deneyimin aksine, sadece onu okumuş olduğum gerçeği idi. Sahip olduğu tüm etkiye rağmen, onu hiç okumamış gibiyim.

Deneyim, uzun zamandır şüphelendiğim bir şeyin kanıtı gibi geldi: kendi çocukluğumu ne hayal edebiliyorum ne de hatırlayabiliyorum. Tabii ki, size temel taslağı, Vikipe di tarzı bir öz verebilirim. Ama onu canlı ayrıntılarla ete kemiğe büründürmek için çok düşünmem, bunun için kendimi zorlamam gerek.

Moral bozucu "Define Adası"nı yeniden okumasından kısa bir süre sonra oğlum yatmadan önce kendi çocukluğumla ilgili oyuncaklarım, en sevdiğim şeyleri anlatmamı istemeye başladı.

Basit sıradan köy hayatında yaşanmış bir kaç ayrıntısız olay dışında, ilk yıllarımdan düzgün, anlatıya hazır herhangi bir materyal bulamadım. Ve bu hikayeler bile gerçek anılara değil, ailemin bana çocukluğum hakkında anlattıklarına dayanıyordu.

"Deha, istenildiği zaman yeniden yakalanan çocukluktan ne eksik ne de fazlasıdır." der Charles Baudelaire. Çocukluk, artık insanın kendini ifade etmek için kullandığı fiziksel araçlarla donanmıştır; sahip olduğun oyuncaklar, imkanlar, oyun oynadığın alanlar hepsi kişinin hatıralarını zenginleştiren birer aygıt.

Daha fazlasını sahip olabilseydim, hayatımın bir şekilde daha zengin, daha otantik olacağına hayal ettikçe olmaması beni üzüyor. Bu yüzden çocukluğumla hissedilen bir bağlantıyı bir türlü kuramıyorum. Çünkü eksik, yarım yamalak yaşanmış bir çocukluk; sevgiye, aklıya ve yetkinsiz ebeveynlere dair.

Ben sık sık daha iyi bir ebeveyn olacağımı tekrarlarım kendime. Benimle daha samimi olmayı beceremeyen

ebeveynlerimin aksine, öğrenilebilen bir samimiyetle çocuklarıma kesinlikle daha empatik ve anlayışlı bir ebeveyn olmaya çalışıyorum. Çünkü bir babanın dehası, hayatlarında daha yaratıcı ve içgüdüsel bir varlık olur.

Çocuklarımdan biri zor duruma düştüğünde ve ben bununla baş etmeye çalışırken kendimi onların önünde diz çökerken buldum. Bu, en azından bilinçli olarak, bir yalvarma hareketi değil, fiziksel olarak bulundukları yere inmek, onların gözlerinin içine kendi seviyelerinde bakmak için içgüdüsel bir girişimdir.

Bunu yaptığımda genellikle daha sabırlı ve daha empatik hissediyorum, onlarla (ve dolayısıyla kendimle) neler olup bittiğiyle daha uyumluyum. Ve bazen bunun, aşağıda olmanın, dünyayı o açıdan görmeyi nasıl bir şey olduğuna dair derin bir anıyı tetiklediği için olabileceğini düşünüyorum. Belki de çocukluk anıları böyle çalışır ya da çalışabilir - yerlerin, olayların ve hikayelerin canlı bir şekilde yeniden oluşturulmuş anıları değil, görüş hattınızı birkaç metre alçaltınca başınıza gelenler.

Terapistim, çocukluğumdan ne kadar seyrek bahsettiğimi belirtti. Bunun mutlu bir günüm olduğu için olduğunu ve her halükarda günlerimi canlandıran ve ıstırap verenin geçmiş değil gelecek olduğunu söylediğinde, bana "acaba" bakışıyla baktı.

Eksik bırakılmış bir çocuklukluğun tahrifatı hiçbir zaman tam bir birey olamamak demektir. Samimiyetten uzak, medeni cesareten yoksun na tamam bir kişilik. Parasını ödeyerek iyileşmeye gittiğin terapistine bile samimiyetsiz.

Çocuklarıma almaya çalıştığım, olmalarını telkin ettiğim her ne varsa; gitar çalmayı, yüzme ve satranç öğrenmeleri, tüm bunları düşündükçe açıkça görünen şey, daha derin bir düzeyde bana çekici gelen şeylerin kendi çocukluğuma yönelik nostalji olduğudur. Yarası hep tazedir eksik kalan taraflarımızın...

Oğlumla "Süper Mario Kart" oynamaya başlar başlamaz - iki oyunculu Savaş Modunda onu kolayca geride bırakabilirim - kendimle on yaşındaki çocuk arasındaki mesafenin aniden kapandığını hissediyorum. O da inanılmaz keyifli oluyor.

O bana oyunu öğrettikçe ben yavaş yavaş çocukluğumla bağ kuruyordum. Gerçek anıların yetişkin benliğimin onları bulmayı umduğu bir edebiyat eserinde değil, çocukluk benliğimin onları terk ettiği bir video oyununda yer aldığı ortaya çıktı.

Oğlumun aslında pekte bu oyuna aşık olduğunu sanmıyorum. Onun ilgilendiği ve sevdiği oyunlara göre basit ve çok klasik. Ama yine de onları oynamayı seviyor: kendi başına değil, benimle, çünkü benim kendi çocukluk benliğimle bağlantı kurduğuma şahit oluyor. Ve babasının on yaşındaki halinin daha eğlenceli olmasından dolayı...

DEVİRİM İNŞAAT

**130 m²
Villalar**

**Bu emsalsiz yaşam alanını
kaçırmayın!**

0546 476 23 04

Sitróna

Cafe & Bistro

*Sergi ile
gelen lezzet*

İskele Mah. Rauf Balıkcı Sok. No: 6/A Datça
0535 342 58 40 sitronacafe

OTUZ

Bar - Bistro - Dart

Kıyflılar biriktirin...

Balıkcı sokağına girdiğinizde görmemeniz mümkün değil

Doğançan KOCAOĞLAN
0532 066 78 38 0252 712 8 666
axadogan@hotmai.com
İskele Mah. Balıkçı Sk. No: 13/D Datça / Muğla

TURKİYE SİGORTA
Allianz, AXA SİGORTA, HDI, AKSİGORTA, MAPFRE, QUICK, UNİCO, DOĞA SİGORTA, BERKELEY SİGORTA, AIG, ALİA SİGORTA

www.delfinsigorta.com.tr

Sonbaharda Bir Masal Prag

Fatoş PUR | morvaliz.com /sitrona cafe

Bohemya'da Vltava nehrinin üzerinde yer alan Çekya'nın başkenti Prag, 'Altın şehir', 'Doksanların Sol Bankası', 'Masal Şehri', 'Şehirlerin Anası' ve 'Avrupa'nın Kalbi' gibi her ne isimle anılırsa anılsın, pek çok seyahatseverin ortak görüşü özellikle sonbaharda dünyanın en güzel şehirlerinden biri olduğu.

Sanat, doğa ve huzurun içiçe olduğu dünyanın en eski şehirlerden Prag, tarihte birçok medeniyete ev sahipliği yapmış, tarihi dokusunu ve ruhunu kaybetmemiş nadir şehirlerden biri.

UNESCO Dünya Kültür Mirasları Listesi'nde de yer alan şehir, II. Dünya Savaşı'ndan neredeyse hiç hasar almadan çıkmayı başarmış.

Şehirde pek çok köprü, iki yakayı adeta dantel gibi birbirine bağlamış. Köprülerinin dışında, Prag'ın dokuzuncu yüzyıldan kalma kalesi, Eski Kent Meydanı (Staroměstské náměstí), Astronomik Saat, Eski Kent Köprü Kulesi (Staré Město), Yahudi mahallesi ve St. Nicholas Kilisesi gezilecek yerlerin başında geliyor.

Sonbaharda gidilebilecek en güzel rotalardan biri Prag'da, Prag kalesi gezilecek yerlerde listede ilk.

Kaleden çıktıktan sonra, Eiffel Kulesi'ne benzeyen bir yapı dikkat çekiyor. Petrin Kulesi, Paris'e gelen Çek turistlerin Eiffel Kulesinin mimarisinden etkilenmesinin ardından 1891 yılında yapılmış. 299 merdiven ile çıkılan kulede, iki ayrı gözlem noktası var. Tüm Prag'ı, nehri, köprüleri buradan izlemek, merdivenin yorgunluğunu unutturuyor.

Yine kaleden çıktıktan sonra, kiliselerle dolu meydandan sonbaharın her rengini barındıran, sararmış yapraklarla dolu, Arnavut kaldırımı yol sizi önce Kafka'nın evine çıkarıyor. Minik minik renkli dükkanlar ile adeta Hansel ve Gratel'den kalma bir sokak. Aynı zamanda dükkanlardan bazıları küçük serbest girişli müzeler.

Şehrin birçok yerinde Kafka'ya dair anıtlar var. Doğduğu evin altında Kafka Cafe işletiliyor. Nehrin kıyısında da Kafka'ya ve özellikle kitabı Dönüşüm'e dair izlerin sergilendiği Kafka Müzesi var.

Kafka'nın sokağından çıkıp, yokuş aşağı yeni şehirden

yürümeye devam ederken, Prag'ı tepeden izleyip, meşhur yeşil çatılarının fotoğraflarını çekip, üzüm bağlarının içinden geçerek Prag'ın en ünlü Charles Köprüsü üzerindeki sağlı sollu aziz heykelleri, kukla oynatıcıları, müzik yapan cazcılar, ressamlarla adeta bir açık hava müzesi.

'Old Town' yani eski şehirde görülecek ne varsa hemen hemen hepsini kendinde toplamış.

Eski şehrin en meşhur yapıları 'Astronomik Saat'. Her saat başı çalan ve on iki havarinin selam verdiği, bu gösteriyi izlemek için yerli yabancı yüzlerce insan saatin altına toplanıyor. Sabah dokuzdan akşam dokuz kadar süren, güneşin ve ayın gökyüzündeki durumu gösteren saatteki her havarinin bir mesajı var.

Ölüm figürü olan çanın çalmasıyla beraber İsa'nın on iki havarisi kendini gösteriyor ve insanlara "herkes bir gün geldiği yere döner" mesajını veriyor.

Saatin etrafında dört kukla var. Biri aynayla kendine bakarak "kibri", elinde altın torbasını tutan Yahudi "cimriligi", iskelet "yaşama karşı isteksizliği" ve Türk olduğu söylenen sonuncu kukla ise "gece hayatına ve zevke düşkünlüğü" sembolize ediyor.

Saatin altındaki diğer dört kukla ise, öncekilerinin aksine yapılması gerekenleri hatırlatıyor. Bilime, adalet, astronomiye ve eğitime önem vermemizi söylüyor ve horozun ötmesiyle gösteri bitiyor.

1348 yılında kurulan Charles Üniversitesi en eski ve büyük üniversitelerden biri. Franz Kafka, Milan Kundera gibi önemli yazarlar, Albert Einstein, Ernst Mach gibi fizikçiler, şehrin çok önem verdiği Jan Hus gibi reformcular yetişmiş.

Biraz da şehir dışına çıkalım dersanız, eski hanların dans gösterileri yapılan mekanlar haline döndüğünü görebilirsiniz. Yerel dans gösterilerinin yapıldığı bu eski aile evlerinde, hala o dönemlerden kalan mobilyalarla dolu odaları adeta bir müze gibi gezebilirsiniz.

Yemek eşliğinde yerel gösteriler yapan dansçı kızlar ve ateşle gösteri yapan eski korsan kıyafetli adamlarla ortaçağa bir yolculuk yapıp, sonbaharda gidilecek en güzel rotalardan biri Prag'tan keyifle dönebilirsiniz.

**DIGITAL BASKI
CNC KESİM
LAZER KESİM
STICKER
KARTVİZİT
BROŞÜR
KAŞE**

0541 306 92 08
0552 746 47 10
sabat reklam@gmail.com
A.Taner Kışlalı Cd. No:30 Datça

DİANA
İNŞAAT

Geleceği inşaa eder...

Yeni proje, farklı mimari!

0532 162 71 29